

Підсумовуючи вищевикладене, відмітимо, що перформативом називають слова й вирази, саме вимовляння яких одночасно означає здійснення дії, що ними називається. Структурними особливостями перформативів виступають їх наступні характеристики: дієслово перформативного речення представлено в теперішньому часі; перформативне речення не містить заперечення; у складі перформативних речень не припускається наявність модальних слів. Англомовна медійна комунікація реалізує сугестивний вплив на реципієнтів з метою корекції їх соціально-політичних установок шляхом подачі інформації в координатах «тут і зараз» за допомогою перформативних одиниць.

Список використаних джерел

1. Остин, Дж. (2006). Перформативные высказывания. *Три способа пролить чернила*. Кирющенко В. (пер.). Спб.: Алетейя.
2. Farley, R. (2016). What If Hitler Never Declared War on the U.S. During World War II? *The National Interest*. Retrieved from: <https://nationalinterest.org/feature/what-if-hitler-never-declared-war-the-us-during-world-war-ii-17573>
3. Inaugural Addresses of the Presidents of the United States: From George Washington, 1789 to George H.W. Bush, 1989. (2008). Cosimo Classics.

Яна Абсаямова
канд. пед. наук, доцент, м. Київ

ПРОБЛЕМИ ОВОЛОДІННЯ ВИПУСКНИКАМИ ВИШВ ІНОЗЕМНОЮ МОВОЮ ФАХОВОГО СПРЯМУВАННЯ

У наш час динамічного розвитку науки і суспільства одним із найважливіших і активно досліджуваних науковцями процесів є професійне становлення та розвиток особистості фахівця, де вагомим місцем посідає оволодіння ним іноземною мовою, зокрема фахового спрямування під час навчання у вищому закладі освіти. Довгий час іноземна мова була звичайною навчальною дисципліною, проте зараз, за умов сворінтеграції і появи широких можливостей для навчання та стажування закордоном, обміну спеціалістами для удосконалення фахівців та обміну ними досвідом, вона перетворилася на базовий елемент сучасної системи освіти та засіб досягнення фахової реалізації особистості фахівця.

На перший погляд, у навчальному процесі, керованому нормативними програмними документами, ніби все ідеально: готовий навчальний матеріал, система контролю та перевірки знань, висококваліфіковані майстерні викладачі і студенти, сповнені бажання вчитися. Граматичні навички, сформовані у них у процесі навчання, мають забезпечити комунікацію без спотворення або викривлення змісту при усному та письмовому спілкуванні. Навички аудіювання мають призвести до розуміння побутового та фахового діалогічного та монологічного мовлення. Навички говоріння припускають розвиток монологічного та діалогічного мовлення в офіційних та неофіційних ситуаціях. Навички читання – здатність сприймати і розуміти тексти фахового спрямування з метою подальшого оперування отриманою інформацією з метою її застосування. Крім цього, студенти повинні оволодіти основами публічного іншомовного мовлення для підготовки доповідей, основами анотування, реферування тощо, вміти вести офіційне та неофіційне листування іноземною мовою.

Проте, аналіз реальності дозволяє виділити цілу низку проблем.

1. Кількість годин на вивчення іноземної мови та іноземної мови фахового спрямування у вишах є надзвичайно обмеженою, навіть спостерігається сумна тенденція до подальшого скорочення.

2. Застосування у навчальному процесі застарілого та примітивного навчально-методичного забезпечення замість використання сучасних підручників та навчальних посібників, аудіо-засобів та мультимедійних технологій у навчальному процесі. За існування великої кількості якісних аутентичних навчальних джерел з аудіо та відео матеріалами до них викладачі подекуди впорядковують або перевидають власні, щедро насичуючи їх вже застарілим і неактуальним для сучасного покоління фахівців матеріалом, тоді як фахівець має користуватися ним сьогодні і навіть завтра. Інколи можна спостерігати використання паперових словників із застарілою лексикою, де відсутні нові терміни з їхнім перекладом.

3. Комунікація таким чином обмежується використанням у мовленні відносно простих і найчастіше вживаних лексико-граматичних засобів в елементарних комунікаційних ситуаціях, а формування умінь і навичок фахового спілкування має опосередкований характер, тоді як слід звернути увагу на існуючі міжкультурні відмінності, які спричиняють комунікаційні проблеми. Крім того, студенти мають низький рівень мотивації до вивчення дисципліни.

Висновок. Іноземна мова має стати дієвим фактором соціально-економічного, науково-технічного та культурного прогресу, а для цього необхідною є розробка нової концепції навчання студентів іноземної мови фахового спрямування, враховуючи світові тенденції у змісті і організації мовної освіти, орієнтованої на навчання міжкультурного спілкування у контексті діалогу культур, з використанням міждисциплінарних знань студентів з опорою на їхній інтелектуальний потенціал.

*Олександра Акмалдінова
канд. філол. наук, професор, м. Київ
Людмила Будко
доцент, м. Київ*

ОСОБЛИВОСТІ МОВНОЇ ПІДГОТОВКИ ПІЛОТІВ ЦИВІЛЬНОЇ АВІАЦІЇ

Дискурс радіообміну в цивільній авіації - це професійна комунікативна взаємодія пілота і авіадиспетчера для забезпечення зрозумілого зв'язку "Пілот - Диспетчер" за допомогою радіотехнічних засобів, а професійна комунікація є важливим аспектом авіаційної безпеки під час польоту.

Причини авіаційних подій можна розділити на три основні категорії: несправність техніки; вплив чинників зовнішнього середовища; з вини людського чинника. Авіаційна техніка зараз є досить надійною, щодо доквілля: гроза, блискавки, сильний дощ, град, сніг - усе це негативно впливає на безпеку. На жаль, людині властиво помилятися. Індивідуальні особливості людини: характер, темперамент, стан втомленості - можуть вплинути на ухвалення рішень. Дослідження в цій області показали, що причиною 75 - 80% авіакатастроф є людський чинник, тобто помилки пілотів і авіадиспетчерів [1]. Це пояснюється як фізіологічними так і психологічними характеристиками людини, її можливостями та обмеженнями, що проявляються в умовах взаємодії з літаком.

Розробляються спеціальні заходи, програми, тренінги, які допомагають здолати психологічну несумісність усередині екіпажу і знизити міру аварійності.

Пілот повинен виявляти цікавість до льотної роботи, тобто мати позитивну льотну спрямованість, не порушувати основні правила мовної поведінки у польоті, тобто використовувати тільки стандартну фразеологію радіообміну і вміти розпізнавати нефахову лексику у мові авіадиспетчера.

Пілотові необхідно проявляти абсолютну мовну компетенцію, вільно володіти розмовною англійською мовою (4 рівень за шкалою ІКАО) і професійною авіаційною